

Spm. nr. S 519

Til skatteministeren (5/11 02) af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Vil ministeren bekræfte, at en stor del af de fly, som SAS har solgt til »sale and lease-back« arrangementer, er solgt til lande, hvor selskabs-skatte- er lavere end i Danmark, og oplyse, om han heller ikke på den baggrund finder, at der er behov for at tage »særlige initiativer i relation til sale and lease-back arrangementer«?»

Begrundelse

Ifølge økonomi- og erhvervsministerens svar (2002-2003 1. samling, alm. del – bilag 36) på Erhvervsudvalgets spørgsmål nr. 95 (2001-2002, 2. samling, alm. del – bilag 543) var 18 ud af de 47 fly, SAS havde indregistreret Danmark, ejet af selskaber, som var hjemmehørende i Irland, 3 hjemmehørende i Japan, 3 hjemmehørende i USA, 2 hjemmehørende i Sverige og 1 hjemmehørende i Bahama. Denne kendsgerning burde måske få skatteministeren til at overveje, om der ikke kunne ligge helt kontante skattemæssige overvejelser bag SAS's ageren i denne sag.

Svar (14/11 02)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

I sin begrundelse for spørgsmålet henviser spørgeren til selskaber, som er hjemmehørende i Irland, Japan, USA, Sverige og Bahamas. Jeg kan bekræfte, at selskaber, der er hjemmehørende i Irland, Sverige og Bahamas, beskattes med en lavere skatteprocent end de 30 pct., som er gældende i Danmark. Derimod vil skatteprocenten for selskaber i USA kunne være højere end 30 pct. – afhængig af selskabets indkomst og hvilken stat, selskabet er beliggende i. Afhængig af selskabets størrelse kan skatteprocenten i Japan også overstige 30 pct.

Jeg kan ikke udtale mig om de konkrete aftaler, som SAS har indgået, og jeg ved heller ikke hvilke skattemæssige overvejelser, SAS har gjort sig i den forbindelse.

Generelt mener jeg dog ikke, at skatteprocenten hos udenlandske selskaber spiller en væsentlig rolle i eventuelle skattemæssige overvejelser i forbindelse med indgåelsen af »sale and lease-back arrangementer«.

Jeg vil ikke afvise, at de udenlandske skatteregler på anden måde kan spille en rolle ved indgåelsen af »sale and lease back-arrangementer«. Det er imidlertid min opfattelse, at der som udgangspunkt ikke skal fastsættes særlige skatteregler for danske selskaber som følge af, at de selskaber, som de indgår forretningsaftaler med, er undergivet udenlandske og dermed anderledes skatteregler. Det ville i yderste konsekvens betyde, at danske selskaber skulle beskattes efter forskellige regler afhængig af hvilket land, det udenlandske selskab er hjemmehørende i.

Hvis det viser sig, at samspillet mellem de danske og udenlandske skatteregler kan udnyttes til at erodere det danske beskatningsgrundlag, vil jeg naturligvis overveje behovet for særlige initiativer. Indtil videre har jeg imidlertid ikke set tilfælde, der kan begrunde særlige initiativer i relation til »sale and lease back-arrangementer«.

Spm. nr. S 571

Til økonomi- og erhvervsministeren (7/11 02) af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Vil ministeren forklare, hvorfor han har indgået en aftale med forsikringsbranchen om grundlaget for en garantiordning uden at inddrage repræsentanter for forbrugerne i disse forhandlinger?«

Svar (19/11 02)

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Mine første drøftelser med forsikringsbranchen udsprang af forhandlingerne om et sikkerhedsnet for de kunder, som havde været forsikret i Plus Forsikring. Som bekendt blev dette selskab erklæret konkurs i oktober 2002. I den forbindelse var det naturligt at drøfte muligheden for at etablere en garantiordning.

Jeg vil naturligvis inddrage Forbrugerrådet i arbejdet. I første omgang vil jeg nedsætte en embedsmandsgruppe, som skal belyse en række skattemæssige og praktiske problemstillinger. Når jeg har modtaget resultatet af dette arbejde,